

Последният звънец на лето шесто

Годината беше трудна, годината беше красива, годината беше важна, годината при нас никога не е еднаква с предходната и няма да е същата като следващата. Но и тази беше успешна.

Нашето училище “Кирил и Методий” и нашата детска градина “Зайченцето бяло” са горди с 6-те си години натрупан опит и спечелени състезания с времето, с липсата на средства, с липсата на дом. Постигнали сме го заедно, със смях, със сълзи, с надежда, с много откраднати мигове от почивката си - учители, деца и родители. Знаем и как да го отпразнуваме заедно: със същата палитра емоции, смеейки се през сълзи и плачейки зад усмивките. Дните, в които откриваме учебната година или я закриваме, са белязани с изумителен разряд на положителна енергия, вливаща се в общия ни свят. Благословени дни са това. В тях се примесва всичко добро, от което сме изтъкани, прииждащо неудържимо от спомените на нашите собствени детски преживявания и копнежи, и малко щастлива тъга, защото това всъщност не сме ние, а нашите прекрасни деца. Те никога няма да изживеят нашите хубави мигове, те ще имат своите, но в това училище, с тези учители, заедно можем да им дадем поне малко от това богатство, което имаме в българските си души.

Директорът на училището, Мария Атанасова, учител по история, представи изключителния и уникален препис на Паисиевата История славянобългарска, направен от нашите ученици, по оригинална идея на неделните училища “Иван Рилски” към асоциация АИБЕ Балкан в Испания, в чест на 250 годишнината от написването ѝ. Този красив препис, илюстриран от художника Ивайло Златарев, ще бъде официално дарен на Народната библиотека “Св. Св. Кирил и Методий” в София в края на месец юли.

Със сценки и песни всички деца преминаха през сцената на това великолепно място - параклиса на Фондацията, в която училището живя през последните 2 години. Смениха се знаменосци, изпратихме зрелостници, казаха се изключително силни думи. Пяхме през сълзи “Една българска роза”, изненадата на Рени. Пяхме през сълзи “Един неразделен клас” - традицията на Камелия.

Учителките, които подготвят програмата, ни научиха на прекрасни изненади и така възпитаха у нас възискателност дори към празниците. Благодарим ви, Татяна, Рени, Роси. Татяна, на добър час в новия ти живот, ще ни липсват и Човекът, и Учителят, които си!

Учителките, които учат децата ни на четмо и писмо, на история, на обичаи, на Вазов и Йовков, ни показват неуморно какво е професионализъм и голямо сърце. Благодарим ви, Елена, Мила, Руми, Валя, Мария и Мария, Нуша.

Благодарим на консул Иван Райчев за присъствието му на празника и за добрите думи. Попътен вятър за новите му мисии.

Училището и детската градина вече са порастнали деца, със 150 питомци. Но продължават да имат нужда от пулса на сърцата и богатството на душите ни, от ръцете и присъствието ни. Защото делото, нека не се заблуждаваме, е все още възрожденско. Имаме амбицията да става финансово все по-достъпно за парижките българчета, защото е шанс и родителско задължение да предадем на децата си родния език и история.

Очакваме ви на 8 септември в новия ни дом, който се намира на 13, rue de Prague, 75012 Paris. Поемаме сериозния риск да направим таксата 150 евро. Насърчаваме всякакви дарения, дори и такива, които ви се струват незначителни, ще са ни много необходими, годината няма да бъде лесна. Държим на ниските такси, защото това не бива да е причината, която ви спира да доведете детето си в този оазис на България и да му дадете шанса да говори езика на дедите ни.

Да, годината ще бъде трудна, но заедно ще направим дори непостижимото, за да бъде красива и успешна!

Весела ваканция и на есен - с песен!

Боряна Евтимова, секретар

